

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14863/2024
03.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Татјане Миљуш и Иване Рађеновић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Драган Поповић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Владан Ивановић, адвокат из ... и туженог ВВ из ..., кога заступа пуномоћник Дарко Пешић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2880/23 од 10.01.2024. године, у седници већа одржаној 03.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2880/23 од 10.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу – Судска јединица у Александровцу П 568/18 од 30.05.2023. године, у ставу I изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца према туженом ВВ услед недостака пасивне легитимације као неоснован. У ставу II одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени ББ из ... да тужиоцу по основу дуга плати 2.437.708,00 динара, са законском затезном каматом по Закону о затезној камати од 07.12.2018. године до исплате, као неоснован. У ставу III обавезан је тужилац да туженом ББ накнади трошкове парничног поступка у износу од 225.494,00 динара, а туженом ВВ у износу од 208.994,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2880/23 од 10.01.2024. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Брусу, Судска јединица у Александровцу у ставу II и у делу става III изреке у односу на туженог ББ (одлука о трошковима поступка). Првостепена пресуда укинута је у ставу I изреке, у односу на туженог ВВ и у преосталом делу става III изреке, у односу на туженог ВВ и предмет је у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против другостепене пресуде, у делу у коме је правноснажно потврђена првостепена пресуда у односу на туженог ББ из ..., тужилац је благовремено изјавио ревизију по основу одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, не наводећи конкретне разлоге за изјављивање изузетно дозвољене ревизије.

Тужени ББ поднео је одговор на ревизију, у ком је оспорио ревизијске наводе тужиоца.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сагласно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према разлозима другостепене пресуде у побијаном делу, тужбени захтев у односу на туженог ББ је одбијен из разлога што је именовани тужени, као наручилац посла, платио тужиоцу као посленику све радове које је тужилац извео по усмено закљученом уговору о делу. У току поступка је утврђена укупна вредност радова, односно вредност изведених радова по пројекту и вредност накнадно изведених радова. Полазећи од неспорне чињенице међу парничним странкама да је тужени ББ исплатио тужиоцу износ од 41.000 евра, односно 4.809.300,00 динара (по средњем курсу НБС на дан доношења одлуке), а да укупна вредност изведених радова износи 3.412.991,03 динара, то је тужбени захтев тужиоца одбијен јер је обавеза у целости измирена, односно чак и претплаћена.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована примена материјалног права у другостепеној пресуди, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови да се о ревизији тужиоца одлучује као изузетно дозвољеној, нити тужилац наводи конкретне разлоге за поступање по одредби члана 404. став 1. ЗПП. Тужилац у ревизији полемиче о праву туженог да раскине уговор и захтева накнаду штете, што није било предмет овог парничног поступка. Посленик у складу са одредбом члана 623. ЗОО има право на накнаду за извршени посао у складу са уговором, односно према вредности рада и количини изведених радова, а према уобичајеној накнади за ту врсту радова.

Имајући у виду да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у складу са одредбом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија тужиоца недозвољена у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

Сагласно одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 07.12.2018. године. Вредност предмета спора побијеног дела пресуде износи 2.437.708,00 динара, што обрачунато по средњем курсу на дан подношења тужбе износи 20.619,75 евра.

С обзиром да вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не достиже захтевани ревизијски цензус за одлучивање, следи да је ревизија тужиоца недозвољена.

У складу са изнетим одлучено је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић